

Sommarn med sitt ljusa skratt
och ljumma kvällar.
Och du, så brun
efter dagen ute vid havet.
Dina lemmar blänker av sololja
det känns ont i ryggen
så varm har solen varit.

Vi äter limpa och fil på en bar.
Du har din gula klänning på dig,
det är skumt där inne.
Det flimrar under ögonlocken
av solglitter och brusar
i öronen av havet —
mot mina axlar skaver klippblocket
brännande het.

Det här har vi drömt om —
nu samtalar vi stilla,
dina tänder glittrar vita.
Någon stoppar in en slant
och mjuk musik är omkring oss,
konstigt att den inte är skrällande.

Staden är som en myrstack
och vi lever i den
men vi andas solen
vi andas måsskri och bruna berg
för att leva måste vi
för att inte krävas

HELGE ENGLUND

Näver- grottan

Dikter

ETA